

Tropicus
Aëlius.Tropicus
Hybernus.Æquino-
ctialis.Definitio
seu Colu-
rus Solsti-
tiorum.IN SPHE-
RA OB-
LIQUA.Axis Ecli-
ptice.Polus Ecli-
ptice Bo-
reus.Polus Ecli-
ptice Au-
strinus.Circulus
Ecliptice,
Polaris Bo-
reus.Circulus
Ecliptice,
Polaris Au-
strinus.

Ecliptica.

Stellarum
gyrus circa
Mundi Po-
los.Circus Polus
Ecliptice.PRÆCES-
SIO Æ-
QUINOCTI-
ORUM.Differencia
Constella-
tionum, &
Dodecate-
morum.Annus Ma-
gnus seu
Platonicus,
Mathemati-
corum dif-
ferentia.

Mundi conversionem in Hemisphærio Boreali Circulus Polaris Boreus demonstrat.

TROPICVS ÆSTIVVS, Circulus ab Æquinoctiali versus Boream, obliquitate Ecliptice maximâ distans, & procedens per Punctum Solstitiale Boreum, Terminus Ecliptice, sive Medietatis in Signifero Boreus, qui in Principio Canceri Eclipticam attingens Solstitium Æstivum demonstrat, atque accessum Solis versus Borealem Coeli plagam terminat.

TROPICVS HYBERNVS, TROPICVS BRVMALIS, TROPICVS CIMMERINVS Ifidoro, Circulus ab Æquinoctiali versus Austrum obliquitate Ecliptice maximâ declinans, & transiens per Punctum Solstitiale Austrinum, Terminus Ecliptice, sive Medietatis in Signifero Australis, qui in exordio Capricorni Eclipticam congruens, Solstitium Hybernum, sive Brumale indicat, atque accessum Solis versus Australem Coeli regionem finit.

ÆQUINOCTIALIS, sive ÆQVATOR, inter Hemisphærium Fabricæ Celestis Boreum sive Superius, & Australe sive Inferius intercedens linea, utrumque determinat, & in principio Arietis Eclipticam secans Æquinoctium Verni est indicium, in initio autem Libræ eandem illam Eclipticam dividens Æquinoctium Autumnale significat.

DEFINITOR, SEV COLVRVS SOLSTITIORVM VEL ETIAM MERIDIANVS secans Celestem Sphæram per Polos Mundi, & Eclipticam atque Puncta Solstitialia, initia nempe Dodecatemiorum S. Iohannis sive Canceri, & S. Simonis sive Capricorni in Zodiaco Immobile, ab ipso Æquinoctii Verni Puncto deducto, & non secundum Signa Stellata, sive ipsas Zodiaci Constellationes, antiquis suis sedibus jam dimotas, sumptio.

IN SPHERA OBLIQUA OCTAVI COELI LINEÆ sunt Axis Ecliptice sive Zodiaci, cum Polo Vtriusque Boreo, & Austrino; Vtriusque Circulus Ecliptice, Septentrionalis, & Meridionalis, atque Ecliptica, sive Zodiacus.

AXIS ECLIPTICÆ, SIVE ZODIACI est Linea, ab Ecliptice Polo Boreo per Centrum Mundi, sive Terræ, usque ad alterum ejusdem Ecliptice Polum Australem excurrentis, atque Diameter Sphære Obliquæ, cuius duo apices, vel Extrema Puncta ejus Polos constituunt, ex quibus Ecliptica circum Sphæram circumducitur.

POLVS ECLIPTICÆ sive ZODIACI BOREVS, sive SEPTENTRIONALIS est Punctum, seu Extremus Axis Ecliptici Boreus, cum opposito ejus Puncto Australi, Centrum Circuli Ecliptici constituens, Cardineque seu Axem, quo Sol, reliquique Planete, & Stellæ omnes proprio Sphærarum Motu ab Occasu in Ortum tendunt, de quo in Ecliptice ipsius Descriptione mox nonnulla etiam dicemus. Distant autem hi Poli à Polis Mundi 23. gradibus cum dimidio fere.

POLVS ECLIPTICÆ AVSTRINVS, sive MERIDIONALIS, est alterum Punctum Axis Ecliptici, Meridionale nimirum, sive Austrinum, quo idem in Meridionali Obliquæ Sphære, sive Cæli plagâ finitur.

CIRCVLVS ECLIPTICÆ BOREVS, CIRCVLVS ECLIPTICÆ POLARIS BOREVS, SEPTENTRIONALIS, CIRCVLVS POLARIS ECLIPTICALIS, CIRCVLVS POLI ECLIPTICÆ BOREVS, ex Polo Boreo, suo Centro descriptus, ab eodem viginti tribus cum dimidio gradibus abest.

CIRCVLVS ECLIPTICÆ AVSTRINVS, CIRCVLVS ECLIPTICALIS AVSTRINVS MERIDIONALIS, &c. ex Polo Ecliptice Austrino circumductus, ab eodem gradibus totidem abest, & Polum Mundi Australem, ut præcedens Borealem, transit.

ECLIPTICA ZODIACI Media est linea, utrinque tam versus Septentrionem quam Meridiem, Zodiaci latitudinem octo graduum spatio dilatata habens. Cum Stella Firmamenti, quæ Fixæ aut Affixæ, vel etiam Inerrantes dicuntur, præter gyrum circum Mundi Polos, quem singulis diebus, h. e. 24. horarum spatio, ab Oriente per Occidentem rapidissimo cursu absolunt, alio suo peculiari & contrario, ab Occasu scilicet in Ortum, quæ lentissimo motu, secundum Polos Ecliptice, una omnes immota inter se, velut in navis vectores, jam à sui creatione, ferantur, atque (juxta Calculum & supputationem accuratissimi Tychoonis Brahe) singulis annis 51. scrupulis secundis, annis vero centum, parte, seu gradu uno, & minutis, seu scrupulis primis 25. à Punctis, seu terminis illis Æquinoctiorum, aut Coluris Æquinoctiorum recedant, atque hinc vice versa, Puncta illa Æquinoctialia tanto longius præcedant, unde & hæc Punctorum sive limitum Æquinoctialium ab ipsis Stellis elongatio PRÆCESSIO ÆQUINOCTIORUM nuncupatur: Præfentes Aferisf-morum Tabule, & Stellarum Fixarum metria ad rationem anni 1625. completi descriptæ sunt, viginti nimirum & uno minuto, secundisque quindecim, à terminis illis Æquinoctiorum, ad Ortum remotius, atque sitis Firmamenti, seu Stellarum Inerrantium Anno Christi MD C. (qualem Priores Bayeri Tabule, Tycho nicque Globi exhibent) Æquinoctiorum respectu fuerat.

Hoc loco notandum, aliud esse Constellationem S. Petri sive Arietis, S. Andree, sive Tauri, & reliquorum Zodiaci ex Stellis compositorum Signorum, aliud eorumdem Dodecatemoria olim definita, cum hæc, uti & ipsum Punctum Æquinoctii Verni, à quo Cælum in duodecim uncias per Polos Ecliptice, ut ex Globis patet, dispersum est, sint invariabilia: Stellæ autem illæ Formæ, ex Classibus hisce Pedibusque quondam suis, suoque nomine & charactere nihilominus notatis, maximam jam partem, in vicina ad Ortum Dodecatemoria emigrarint, quorundem licet occultissime emigrent: Adeoque cum triginta gradus cuique Zodiaci Signum assignantur, vel Sol, aut Luna, aliive Planete, hoc vel illud Zodiaci Signum ingredi, pererrare, vel egredi dicuntur, id non de Signis Stellatis, sed de Imaginariis illis, jam olim in Cælo, secundum Æquinoctiorum & Solstitiorum immutabiles quadrantes, definitis, Signorum Stellarum memoria imbutis duodecim Classibus, sive Unciis, quæ Dodecatemoria, ut diximus, appellari solent, intelligendum sit. Vide Descriptionem TYPI: SITUS TERRÆ CIRCULIS COELESTIBUS CIRCHDATA Pag. 79.

Quanto autem temporis intervallo Stelle Firmamenti, seu Fixæ Periodum, Annusque suum Magnum, & Platonicum absolvant, Mathematici non conveniunt, ut Scripta ipsorum indicant, & jam in hoc opere alibi indicatum est. De communi Astronomorum sententiâ 40000. anni requiruntur, secundum Copernicum 25816. anni. Quæ finem in eis enormis est discrepantia. Et quidem nec ipse Tycho hanc questionem definit. Quod si verò ponamus supputa-

Periodus
Fixarum.Stella Pri-
ma Arietis.Stellæ defi-
nitio.

Gradus.

Gradus
Longitudi-
nis.Latitudi-
nis.

Aferisf-mi.

Divisio.

S. Michael.

Ursæ Ma-
jor.Navicula
S. Petri.Ursæ Ma-
jor.S. Innocen-
tes Draco.S. Hierony-
mus.

Auriga.

S. Paulus.

Pescus.

putationem, quâ, quoad Præcessionem Æquinoctiorum, gradui uni 70. anni vel centum annis gradum 1. & 25. minuta, anno vero uni 51. Secunda affertur perpetua esse (prout Calculus iste ipsiusmet Brahe testimonio à tempore quem corruptè Abrachin nominant, quique centum & viginti annis antequam vixisset dicitur, ad nostra usque, adeoque 1745. continuus annis satis itaque deprehenditur) perficient Fixæ Periodum suum annis 25411. Eousdem Mundi duraturus sit, Deus novit, homines vix credere possumus. In uniuersum, sive 30. graduum spatio emetiendo, insument 2117. annos, atque Atque sequeretur ex his, Stellam Primam Arietis, quæ Prima omnium dicitur abhinc fere 1974. ipsum Æquinoctium Verni limitem occupasse.

Est autem Stella (ne, dum Stellam tracto, carum esse intactum relinquam) Corpus solidum, inanimatum, expertum rationis, ex Orbium Cælestium, quibus constat, figurâ globosâ, naturâ habens aliquid lucis propriæ, quodque motu in orbem circumfertur. Gradum vero, quorum spatia sine latitudine nobis imaginemur, tanquam Pedes Planographicæ Cælestis Metriam institimus, nove theses, esse recentissimam sexagesimam partem totius ambitus Cælestis Gradus in Circulo Æquinoctiali, sive Æquatore, à Puncto Æquinoctii Verni, Dodecatemorii Arietis, usque ad idem Punctum integrè describuntur. Minutulum Primum est sexagesima pars unius Gradus. Secundum, i. e. Serupulum, eandem est pars sexagesima unius Minuti. Graduum porro alii dicuntur Longitudinis. Longitudinis, qui secundum Eclipticam seu Viam Solis à Puncto pue dicitur Æquinoctii Verni, per duodecim Signorum Classes, triginta partibus decan distans, numerum 360. æquè complent, & modò majores, res sunt: Latitudinis, qui ab Eclipticâ, utrumque ejus Polum versus, per naginta scilicet æquales particulas numerantur: Cujusmodi etiam sunt Cæli Poli, Declinationumque, & Ascensionum Stellarum, qui ab Æquatore ad diuntur, atque in Globorum Meridianis continentur.

POSTERIOR PARS HUIUS DESCRI-
PTIONIS HEMISPHERII POSTERIORIS AST-
ERISMI ILLUSTRANS.

ASTERISMI HUIUS HEMISPHERII POSTERIORIS vel Extra Eclipticam in Parte Boreali versantur, vel ipsam Eclipticam obtinent, & Signa sunt Zodiaci, vel Extra Eclipticam in Parte Meridionali continentur.

ASTERISMI EXTRA ECLIPTICAM, IN PARTE BOREALI.

I. S. MICHAEL ARCHANGELVS aliàs Ursæ Minor, Polum Septentrionalem occupat, & 43. Stellæ Figurâ suâ complectitur, dextrâque manu gladium flammeum tenet, proximè capulum exhibentem Stellam Polarem, D. Virginis symbolum, & titulum, Stellam videlicet Mariæ.

II. NAVICULA S. PETRI APOSTOLI, aliàs Ursæ Major iconem suâ 53. Stellæ comprehendit, & in Præcedentis Typi Descriptione explanata est.

III. S. INNOCENTES PFERI Draconis Gentilium Imaginem representant, atque in Priore Typo Hemisphærii Prioris describuntur.

XII. S. HIERONYMVS ECCLESIAE DOCTOR, aliàs Aurigæ 33. Stellarum est Constellatio, & in huius Gentilis Aferisf-mi locum repositus, debitam suorum in homines meritorum exhibet memoriam, utpote quibus Spiritus Vitalis nutrimenta Divinarum Scripturarum versione & interpretatione propinavit.

XI. S. PAVLVS APOSTOLVS GENTIUM QVE DOCTOR per eum Gentilium loco suo movens, 51. Stellarum Aferisf-mi in hæc Christianæ Cæli Fabrica est conspicuus: Vas Electionis, æquè ferro instructus, verum quo ipse obruncatus in Cælum evolavit, ac armatus Verbo, quo Idololatricæ Ethnicorum Superstitiones, capite Medusæ tetiores jugulavit, Gentisque ad ignorantiam laxum, & selectissimo illi Choro, ut S. Paulo in eo locus sit, hunc illum eximere, præsertim cum & ipsa, quam gloriosissimo huic Gentium Doctore assignavimus, Constellatio, tam stru, quam divite varioque Stellarum ornatu paucis sit secunda, Siderique Apostoli Petri sic affinis, ut geminos hos Ecclesie Principes, pari ubique gloriâ gau-

dentes, Stellarum quoque Cælestium, oculis nostris conjunctim & distinctim, XXI. MITRA PONTIFICIS, sive Stellæ Aferisf-mi suum formam à Gentilibus excogitatum locum à Angelo supra S. Petri, in Coronâ obtinentis caput exporrecta, perficere, quem S. Petrus deberi credit.

XX. SEPTILCHRYM CHRISTI Constellationis Antares & Aferisf-mi 39. Stellarum est Constellatio, sive Stellæ Aferisf-mi suum formam à Gentilibus excogitatum locum à Angelo supra S. Petri, in Coronâ obtinentis caput exporrecta, perficere, quem S. Petrus deberi credit.

X. S. MARIA MAGDALENE, sive Stellæ colligens, Cassiopeæ riam obliterat, mulier quondam nitens, & penitentia speculans Divini amoris flagrantia revocata ad Deum rediit. Integrum fere sive Via Beatorum continetur, sive Marie Magdalene Constellationis, & tanquam illud inspicitur, huc quadret, quod Ecclesie Catholica, quid videri in via? Sepulchrum Christi resurgens.

IV. S. STEPHANVS 47. Stellæ collecta Constellatione locum se conferens, Sanctus Chælestis ornamenta, in editiore cet, dum tanquam omnium principis, ac triumphator, aummine suo coronato, inglorius meriti ejicit.

VII. PRÆSEPIVM S. STEPHANI, 14. Stellæ in Aferisf-mi locum cadentis locum substituitur. vatem nostrum designare potest, dum velat, si faciens cadaver condeponit, & plerumque sic in morte